

PÜNKÖSDVASÁRNAP*A év*

1-5 oldal

Olv.: ApCsel 2,1-11 – 1Kor 12,3b-7.12-13 – Jn 20,19-23

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Pünkösöd ünnepe van, a Lelket hívjuk, hogy Jézus Lelke töltse be a világot, töltse be a mi életünket, hiszen ezen az ünnepen azt kérjük az Istentől, hogy az ő Lelke, a Megváltó Jézusnak a Lelke uralkodjon ebben a világban, hiszen ez az uralom a szolgálat. Kérjük, hogy a mi életünket is töltse be a Szentlélek, ajándékozzon meg bennünket a szolgálat lelkével, a szolgáló lelkülettel tudjunk jelen lenni ebben a világban, mert a szolgálat a legnagyobb hatalom. Ajánljuk fel ezt a mai szentmisét Magyarország lelki megújulásáért, a magyar egyház lelki megújulásáért, hogy kovász tudjon lenni ebben a világban.

Szeretném, ha külön is gondolnánk ezen a szentmisén Kevinnek az egyik fiútestvérére, ma születésnapot ünnepel. Kérjük az ő számára is ebben a közös ünnepségünkben az Isten Lelkében való újjászületést.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Pünkösöd ünnepe van, az Isten műve beteljesedett. Az az isteni terv, amit Jézus Krisztus által jelenített meg ebben a világban, amit a Megváltás szóval illetünk, Pünkösöd ünnepével elnyerte a teljes üzenetét. Elmélgedtünk a húsvéti időben arról elég sokat, hogy a Húsvét egy új világnak a születése napja, és ennek a húsvéti időszaknak a záróeseménye, az igazi beteljesedése, Pünkösöd ünnepe, amikor Jézus ígérete szerint elküldi a Lelket: nem hagylok árván titeket. És még azt is a lelkükre köti, hogy gyülekezzenek össze abban a teremben, ahol annak idején a húsvéti vacsorát elköltötték, és ott imádkozva várják a Lelket, várják a Léleknek az eljövételét, Aki majd őket képessé teszi arra, hogy elmenjenek a föld végső határáig. És azt az isteni Lelket, Jézusnak, a Megváltó Jézusnak a Lelkét ha befogadják, akkor ennek a Léleknek az erejével, erejében megújít mindent az ember.

Éppen csak egy-két híradást hallottam a tegnapi csíksomlyói passió üzenetéről. Urbán Erik atya, a csíksomlyói ferences közösségnek a vezetője, sőt az erdélyi ferences tartománynak a vezetője, az üzenetét ehhez az egyetlen mondathoz csoportosította: értékorientált életet éljete! Az érték az Isten üzenete, a világot hordozó erő, az isteni szeretet. Igazítsátok az életeteket ehhez az Istenhez, és ebben az esetben egymásra is találtok. És hogyha Jézus Lelke lakik bennetek, akkor ennek a világnak kovászai lehettek, ennek a Léleknek az erejében megújíthatjátok az emberi életet, az emberi közösségek életét, az egész világnak az életét.

Tehát, testvérek, ezen a mai ünnepen még egyetlen gondolat erejéig visszatekintünk Húsvét üzenetére. Jézus a Megváltó, megváltott bennünket bűneinktől. Az ember a bűnöket önmagában hordozza, a bűnök megkötöznek bennünket akkor, amikor önmagunkba zárnak minket, amikor nem is tudunk kitekinteni ebből a mi világunkból. És sajnos éppen ebben a mai Isten nélküli világban szinte ismeretlenek leszünk egymás számára, ember a másik embernek idegen lesz. Mert aki bezárkózik önmagába az megváltatlan életet él, a maga életét éli és függetleníti a maga útját a többi ember útjától, magányos vándorként járja az útját és éli emberektől körülvéve a maga egyéni életét. Jézus megváltása pontosan ezt jelenti, hogy megszabadít bennünket önmagunktól és elindít bennünket már felszabadult emberként a

másik ember felé, mert az Isten úgy gondolta el az életünket, hogy egymással összetartozunk, egymásból élünk és egymást éltetjük – ez húsvéti élet.

Akkor, amikor ennek a húsvéti ünnepkörnek a záróeseményét ünnepeljük, ennek az ünnepkörnek a teljességét megadó ünnepre összegyülekezünk, akkor arra kell gondolnunk, hogy Jézus az ő ígéretének megfelelően valóban beteljesíti az isteni művet és teljessé teszi a mi emberi életünket, ha befogadjuk a jézusi Lelket, a Megváltónak a Lelkét, a föltámadott Jézusnak a Lelkét.

Említettem itt az elmúlt hetek során valamelyik alkalommal, hogy akkor, amikor Jézus búcsúzik az apostoloktól, akkor az apostolok, akik az ő neveltjei, ahogy bizony mi is, akik az Egyház neveltjei vagyunk, a Jézusra hivatkozó Egyháznak vagyunk a neveltjei és tagjai, bizony igen sokszor arra gondolunk, hogy valamifajta evilági érdekek szerinti ajánlata van Jézus Krisztusnak. Nem. Jézus azt akarja, hogy mi ebben a világban éljünk, de ne ennek a világnak éljünk. És éppen ez az, amiről tegnap a csíksomlyói prédikációban hallhattak, hogy értékorientált életet élni ebben az érdekorientált világban, amely megfeledezni akar az Istenről, ebben a világban, amely úgy gondolja, hogy Isten nélkül egy szabadabb világot tud építeni. Lehet, hogy az ember úgy gondolja, hogy szabadabbat, de életidegen ez a világ, amely a szabadságot nem abban látja, hogy a szabadság fölszólítás a jóra és az isteni szabadság azt akarja, hogy mi egymásnak jót akarjunk, egymás életét szolgáljuk.

Akkor, amikor Jézus erről beszél az apostoloknak és búcsúzik tőlük, ami szomorúságot okoz nekik, de azért még kipötytyintik azt a fájdalmas mondatot, amit a Szentírás így jelenít meg, így örökít meg: Uram, most állítod helyre Izrael királyságát? Azt hiszem, hogy Jézust is nagy szomorúsággal tölthette el. Hát ide jutottunk, ez volt az én életprogramomnak az eredménye? És Jézus akkor nem bocsátkozik magyarázatokba, hanem egy ígéretet ajándékoz nekik meg egy felhívást, kér.

Az ígéret pedig: elküldöm nektek a Lelket, és ez a Lélek az életnek a lelke, a Szentlélek, és majd tanúságot tesztek ennek a Léleknek az erejében az élet igazságáról, arról, amire születettetek. Ez is milyen megdöbbenő a számunkra, hogy egyik pillanatban Jézus csalódik az ő fájdalmas kijelentésük miatt, ugyanakkor természetesen az magától értetődő, hogy Jézus ebben a helyzetben is ajándékot kínál nekik. Mert Jézus és az ember kapcsolata nem arról szól, hogy ha te így, akkor én is úgy. Jézus mindig is hűséges. Mi hűtlenek lehetünk, de Jézus az ő szeretetét, a jóságát sosem vonja vissza.

És ugyanakkor nekünk, ilyen gyarló embereknek, akik ezeknek az apostoloknak is vagyunk az utódaik, nekik is és nekünk is – mekkora bizalomról van szó! – azt a feladatot adja, hogy tanúságot tesztek majd rólam, ti apostolok, akik búcsúznak Jézustól és mi emberek, akik Jézushoz tartozunk már annak az ígéretnek a jegyében, hogy a Lelket megkaphatta mindenki, aki akarja. Ennek a Léleknek az erejében mindegyikünk, gyarlóságunk és gyengeségeink ellenére képesek vagyunk, alkalmasak vagyunk arra, hogy tanúságot tegyünk Jézusról ebben a világban. Ugyan nem mindig tudjuk tökéletesen teljesíteni ezt a küldetést, de ugyanakkor nekünk ez a küldetés egy vezérfonal, ez a küldetés nekünk egy igazodási pont, ez ad értelmet a mi életünknek, elsősorban a mi keresztény életünknek, de a mi emberi életünknek is. Mert a mi emberi életünk a keresztény igazságok szerinti élet, azoknak az élete is, akik hitetlenek, azoknak az élete is, akik nem hisznek Istenben, azoknak az élete is erről szól, hogy egymásért élünk. Persze ezeknek az embereknek a lelkében sokkal nagyobb feszültségek meg ellentétek lehetnek, mint a mi lelkünkben. Bár a mi lelkünkben is otthonos az elégtelenség is, otthonos a gyarlóságunk is és otthonos az újra meg újra mea culpázásunk, hogy sose tudjuk olyan tökéletesen megvalósítani ezt az értékrendet, ahogy azt várja tőlünk Jézus, meg ahogy mi is

várjuk önmagunktól. Pál apostol fogalmazta meg ezt a mindennapi gondunkat: látom a jót, helyeslem is, mégis a rosszat teszem.

És mindezek ellenére Pünkösd ünnepe arról szól, hogy Jézus ránk bízta az ő művének a folytatását, és nagyon fontos, testvérek, hogy akkor, amikor mi ennek a programnak a lényegét akarjuk a magunk számára kibontani és meg akarjuk jól érteni, akkor arra figyelniünk kell, hogy az ötvenedik nap, a zsidóknak az ünneplésében, amikor összegyűlekeznek, a pentecoste, a Pünkösd, akkor ezen a napon a régi Szövetségre emlékeznek, az első Szövetségre emlékeznek, amikor az Isten a Sínai-hegyen törvényt adott a népnek. Ez azért fontos, mert erről a pontról indult el a mi pünkösd életünk és a zsidóknak is és az egész világ minden emberének az új Lélek szerinti élete. Hiszen ezen az ötvenedik napon, amikor Jézus odarendelte az apostolokat, ugyan ő már elbúcsúzott tőlük, de gyűlekezzenek össze az utolsó vacsora termében, ez az első emeleti terem, amely terem alatt, akik jártak Jeruzsálemben, azok tanúsíthatják ezt, a terem alatt ott van Dávidnak a koporsója, Dávidnak a sírja, így is mondhatjuk. Micsoda összefüggés, micsoda kapcsolat! Dávid a régi Szövetség megjelenítője, és miről szólt az első Szövetség, a Sínai szövetség? Szeresd Uradat, Istenedet, szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ez a lényeg, és a zsidók számára ez magától értetődő volt.

Természetesen az ő felebarátjuk elsősorban a nemzetükhöz tartozó, ez is egy sajátos üzenet a világnak. A világ egy nagy család, de a családok különböző egységekben jelennek meg a világon, nemzeti családokban jelennek meg a világban. És majd a Pünkösd lesz az, ami az egész világot lelki értelemben is egyetlen családdá szüli, egyetlen családdá alakítja a Lélek által, Jézus Lelke által. A zsidók ezen az első Pünkösdön is, ahogy hallottuk a mai olvasmányt, összegyűltek az apostolok abban a bizonyos teremben és ünnepelték az első Szövetséget, az Ószövetséget. Jeruzsálemben ezen az ünnepen összegyűltek a környező országok népei is, és ezen az első Pünkösdön történt a csoda, történt az, hogy megérintette mindenkinek a szívét a Lélek, megérintette mindenkinek a szívét az első Szövetség üzenete: hogy minden ember felebarátod, és ez az ismeret és ez az elkötelezettség, hogy minden emberre úgy kell nézned, mint felebarátodra. Természetesen ez elsősorban minden nemzet esetében a saját népével kapcsolatosan a legerősebb, aztán majd ez fog kiteljesedni Pünkösdkor, amikor elnyerik a Lelket, Jézusnak a Lelkét, aki beteljesítette az első Szövetséget, aki köztünk jártában, köztünk lakásában emberi testben, életében valóban meg tudta jeleníteni, hogy minden ember felebarátja.

Jézus be is tudta teljesíteni ezt a törvényt, hiszen a Tízparancsolatra épül ez és mindarra az igazságra, amit a Tízparancsolatra hivatkozva a zsidók megtartottak, ünnepeltek és – még egyszer hadd mondjam – ezt az emlékezést jelenítette meg minden ötvenedik nap az esztendőben a Pünkösd napján. Ezt teljesíti ki Jézus Lelke. Senki se mondhatja, hogy Jézus Krisztus az Úr, csak a Szentlélek által, ezt hallottuk a mai szentleckében, és aki fölismeri Jézus Lelkét. Jézus Lelke pedig az új életnek a Lelke, több mint az, hogy mindenki felebarátom. A több az, hogy a halált legyőző élet az ember világa. Mindegyikünk egy új életet élhet, halált legyőző életet élhetünk, ez a Pünkösdnek a kiteljesedett öröme. Már megjelenik Húsvétkor, hiszen Jézus legyőzte a halált azzal, hogy értünk meghalt és ezzel új életet szerzett. Mert akit szeretünk és akiért képesek vagyunk az életünket is áldozni, annak életet ajándékozunk; életet ajándékoz az ember annak, akiért mindenre kész és képes.

És ma, testvérek, Pünkösd ünnepén a szeretet csodáját ünnepeljük és a szolgálat titkát. Hiszen Jézus Lelke figyelmeztet bennünket arra, hogy Isten a szeretet Istene. Ezért Jézusnak az eledele annak az akaratát teljesíteni, Aki a szeretet, mert a szeretet a legnagyobb erő. Ezért érthetetlen az istentagadónak a világa. Hát, aki szeret, az akkora erőt jelenít meg a világban, amivel nem lehet megharcolni. A szeretet legyőzi az embert, hiszen ha valaki a szeretetével megajándékoz, akkor az ember akkora erővel szembesül, amire mindig vágyakozik. Persze

lehet semmibe venni, de ez akkor az életnek a tragédiája. És a pünkösdi csodának az egyik eleme, hogy Jézus Krisztus, amikor a Lelkét árasztja ki Pünkösöd ünnepén és ajándékozza oda, akkor erre az Istenre, a szeretet Istenére hivatkozik, aki szeret. És ez akkor erő, amit nem lehet egyszerűen semmibe venni. Aki semmibe veszi a szeretetet, az elveszett ember, mert ez az erő legyőzhetetlen.

És ennek a pünkösdi eseménynek a másik eleme a szolgálat. Hiszen Jézus mondja maga: nem azért jöttem, hogy nekem szolgáljanak, hanem hogy én szolgáljak. Testvérek, a szolgálat a legnagyobb hatalom. Nem véletlen, hogy mindenki, aki ebben a világban is hatalomhoz jut, rögtön azt kezdi emlegetni, hogy ez szolgálat. Hallottuk itt is, hogy a pünkösdi világ arról szól, hogy különböző adományaink vannak, különböző adottságaink vannak, és ezek arra valók, hogy használjanak, ezek arra valók, hogy egymás életét szolgáljuk. Ez az új élet, ez a húsvéti élet, a halált legyőző élet, és ezt az új életet teszi hatalommá a Pünkösöd ünnepe. Ez a hatalom a Léleknek a hatalma, és a Lélek hatalmával nincs emberi hatalom, amely győzedelmesen szembe tudna helyezkedni.

Testvérek, ezen a mai ünnepen, Pünkösöd ünnepén, amikor Jézus megváltó művének a teljességével szembesülünk, akkor valóban erre kell gondolni. Ha Isten a szeretet, akkor ezzel az Istennel szembemenni reménytelen vállalkozás. Ha Isten az, aki szolgál, ez akkora hatalom... egyébként mindenki, aki szolgálja az urat, az urát, a felettesét, az hatalommal bír fölötte. Nem az az úr, akit szolgálnak, az úr az, aki szolgál, mert ez az életnek az igazsága.

Én ezt szeretném kérni a Jóisténtől a magunk számára. Ezért érintette meg a szívemet ez a tegnapi mottója Csiksomlyónak, hogy értékvezérelt életet élni, értékelni a szeretetet, amely legyőzhetetlen erő. Ha így tartozunk egymással össze, akkor kikezdhethetetlen a mi kapcsolatunk világa. Hogyha a szolgálat a hatalom, akkor ez akkora erő, hogy a világ összes evilági erői is fősorakozhatnak, nem tudnak mit kezdeni, rossz esetben mocskolni, de legyőzni sohasem. Belehalhatunk ebbe, bele is hal mindegyikünk, de ez a szellemiség, ez a szemlélet győzedelmeskedik, és egyedül ez az, ami a világ folyását meghatározza, és ez a mi keresztény küldetésünk.

Kívánok mindenkinek áldott Pünkösödöt, kívánom mindenkinek, hogy tapasztalja meg a másik embertársától azt a szeretetet, amely a legnagyobb erő. Mert ha az ember ezt eléri, akkor ezzel az erővel találkozva örül, és a mindent jelenti. És a legnagyobb problémánk az, hogy hogyan válaszolunk erre, hogyan élünk ezzel az erővel. A szolgálat nem az uraskodás, hanem az, ami az életet jelenti, legfeljebb evilági emberek áhítoznak ilyenre. Az igazi hatalom a szolgálat, amire mindegyikünknek szüksége van. Ha ezt felismerjük, akkor valóban a mi egyéni életünkben a Lélek egy újabb megújulást hoz, a szeretetnek az erejét és a szolgálatnak a hatalmát. És ha így fölfegyverkezve éljük a mindennapjainkat, akkor valóban megújul az egyéni életünk, megújul emberi kapcsolatunk világa, de megújul az egész emberiségnek is a világa, élete, talán még így is mondhatom, a történelmünk.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Gondoljunk az első Pünkösödnek az eseményére. Ezeket az embereket szíven találta az Isten szava, a Szentlélek, és közös nevezőre jutottak, fölismerték azt, hogy az emberiségnek egyetlen közös nyelve van: a szeretet ereje és a szolgálat hatalma. Aki ezt fölismeri, az mindenkivel közös nevezőre, közös gondolkodásra, közös nyelvre jut.

Szeretném a testvéreknek a figyelmét fölhívni arra, hogy 30-án van Szent István királyunk ereklyéinek az átvitele. Ez az Egyház életében az egyik legnagyobb ünnep, a nagyoknak, a szenteknek a sajátos megemlékezése ez. Úgyhogy kedden este, aki tud, vegyen részt, itt 5-kor egy szentmise lesz, hogy emlékezzünk szent királyunkra, István királyra.

Ezzel a mai nappal befejeződik a húsvéti ünnepkör és hosszú ideig, egészen adventig a zöld vasárnapoknak az ünnepnapjait ünnepeljük. De minden alkalommal Isten szeretetét és Isten szolgáló hatalmát!

+ *Á L D Á S* +